

קה נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: קו נשבעתי ואקנמה לשמר משפטי צדקה:
 קו נענית עד מאד יהוה חני כדברך: קח נרכות פי רצה נא יהוה
 ומשפטיך למדני: קט נפשי בבפי תמיד ותורתך לא שכחתי: קן נתנו
 רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: קיא נחלתי עדותיך לעולם פי ששון לפי
 המה: קיב נטיתי לפי לעשות חקך לעולם עקב:

———— ❦ שימוש תהלים ❦ ————

לצאת לדרך

נר לרגלי (קיט-ג, קה): [שימוש תהלים לפרק קיט-ג] התפלל בעת שתצא לדרך ותנצל מכל צרה.

———— ❦ זוהר תהלים ❦ ————

לקיים נר לרגלי דברך לדבק הכל לתורה
 נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי (קיט-ג, קה):
 [אמרי אמת תוספת מאמרים בטוף בראשית]
 (ליל ב') איתא בגמרא הרגיל בנר הויין ליה
 בנים תלמידי חכמים וברש"י דכתיב כי נר
 מצוה ותורה אור, בחנוכה יכולים להגיע
 לאור התורה כי היונים רצו להשכיחם
 תורתך ואחר כך נעשה ההיפך מזה, איש
 ישראל צריך לקשר עצמו לתורה שזה
 יהיה אצלו הרגילות, אאז"ל אמר בשם
 אאזז"ל דהרגיל בנר היינו שהולך מכל
 הרגילות וממשיך ומדבק הכל לתורה וזהו
 דכתיב נר לרגלי דברך, בברכת התורה
 מתפללים ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי
 צאצאינו כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך
 לשמה כי זה הוא כח התורה שעושה
 פירות ופירי פירות ונעשה מהכל תורה,
 כתיב חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל
 עדותיך ואיתא בכל יום ויום הייתי מחשב
 ואומר למקום פלוני ולבית דירה פלונית
 אני הולך והיו רגלי מביאות אותי לבתי
 כנסיות ולבתי מדרשות, היינו שהכניס כח
 התורה לכל המקומות שיהיו רק על פי

התורה והיה עושה מכל המעשים תורה,
 כל העולם לא נברא אלא בכח התורה
 ולכן צריכים לעשות מכל המעשים תורה,
 איתא ומפני מה אין מצויין ת"ח לצאת
 ת"ח מבניהן וכו' שאין מברכין בתורה
 תחלה וכו' דכתיב על עזבם את תורתי וגו'
 ולא הלכו בה, הכוונה כי צריך לדבק כל
 המחשבות שיהיו רק מכח התורה ומהאי
 טעמא מברכין ברכת התורה בתחלת היום
 ואין מברכין שוב בכל שעה שלומדים כי
 אין להפסיק אפילו רגע אחד בלי תורה
 והיינו שאין מברכין בתורה תחלה דייקא
 שלא היו דבקים בתורה כל היום, היונים
 רצו להרע עוד יותר שהיה להם משהו
 חלק ושייכות לתורה כי התורה נכתבת
 יונית דכתיב יפת אלקים ליפת וישכון
 באהלי שם, ועל ידי זה היה להם שליטה
 ורצו לערב אור התורה בחכמות חיצוניות
 ורצו לעשות מהתורה חכמה חיצונית וזהו
 שאיתא שאמר המלך לחכמים כתבו לי
 את התורה בלשון יונית, אולם איתא
 למשמאילים בה סמא דמותא שעבורם
 התורה היא עוד סם המות, וכשנצחום